D. SH. VINE
Rabbi
of HOLON

דוד שמעי' וין
בא"א מהו"ר **דוב** זללה"ה
רב חולון

בתשובה נא להזכיר:
מס. ....

The .... ב' יום ד' כ"ג סיון תשכ"ג

לכבוד גאוני הרבנות הראשית לארץ ישראל שליט"א רוב ברכה ושלו',

הנני למלאות פקודתכם לבאר הדבר לפרטי' בענין הי"ד התימני שבחולון.

א) על ראשון יתברר הדבר שאין כאן שאלה רק לעדה תימנית אלא שאלה כשרות שהתחילה באיטליז של תימני ושמו אהרן [illegible]. הוא בא לבקשני לפני שאסמוך לו פקוח על כשרות באיטליז. ודרשתי הנדרש שיתמנה מנקר מומחה שלא ימכור אלא מה שנקר ושהבשר ינוקר. ושיתן הרבנות והבטחות הנהוגים בכל הקצבים שבחולון. ולא רצה. והתחילו בכסוכים גדולים עד שהרבנות הראשית אסרה אותו. ואח"כ גם זה ודרשו מינוי להם רק תימני. ואחרי זמן מרובה וגם אחר כך הרב הראשי טוליבנו שליט"א קרא אותו לכבודו אמר להם שאם גם יסכים לרב תימני לפי דרישתם לא יסכים לפלג את הרשויות בענייני כשרות. ואמנם עמדה כב' הרבנות הראשית בפרץ והדגילה זה בכל ההזדמנות.

ב) אבל הלזה אחרי שראה כאלו הגיע שעתו התיר מיד לקצב הזה לשחוט ובעצמו שחט ונתן למנוים אחרים לשחוט להם. וגם למנקר נתן סמכות מלאה. אם כי לא יכול המנקר לעצמו לטען שהוא שומר ומנקה כזה שהוא נאמן לנקר לעצמו מבלי פקוח על נקיי. והכל נעשה כמישור אין שאלות ואין ספקות. ~~[illegible]~~ הכל אותו.

ג) וגם לרבות כי הקצב הזה גדל בן שגם הוא נעשה קצב גדול ומפיץ הרבה מאד בשר בכל מיני דרכים. והבן הזה אין בו ריח מצוה. ושלל בהכס"א ראיתי אני בקלקלתו. וגם לו הוא נתן הכשר. ודי באלו לכך.

ד) והראיה את הפרצה כי בא אלי בן הקצבים מנוער שידע נקור. והרבתא בלא וגו' שאין לו רשות לאטליז. ומתוך שיבקשתי לפרתי שבדבר. אמרתי שאם יסכים לסמך